

عوامل مؤثر بر رضایت شغلی کارکنان دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

رضادستجردی^۱/ محسن فوادالدینی^۲/ دکتر سید مرتضی وجдан^۳/ ابرح مهدیزاده^۴/ فاطمه رحیمی^۵

چکیده

مقدمه: در هر سازمان، نیروی انسانی مهم ترین رکن تعالی و ترقی سازمان و عامل اساسی تحقق اهداف پیش‌بینی شده در آن مجموعه است. با توجه به اینکه رضایت شغلی علاوه بر تحقق اهداف سازمانی در سلامتی فردی و اجتماعی نقش ویژه‌ای ایفا می‌نماید، بنابراین مطالعه پیرامون عوامل اثرگذار بر آن، می‌بایست همواره مورد توجه مدیران دستگاه‌های دولتی قرار گیرد تا با شناخت دقیق فرصت‌ها و تهدیدها نقاط ضعف راترمیم و نقاط قوت را تقویت کنند. تحقیق حاضر در راستای دستیابی به هدف مذکور انجام پذیرفته است.

روش بررسی: مطالعه حاضریک پژوهش مقطعی-تحلیلی است که بر روی ۳۲۴ نفر از کارکنان دانشگاه علوم پزشکی که به روش تصادفی انتخاب شده‌اند، انجام گرفته است. ابزار جمع آوری داده‌ها، شاخص توصیف شغل بوده است. داده‌های حاصل از طریق روش‌های آماری تحلیل واریانس و مجدور کای با استفاده از نرم افزار SPSS تحلیل گردیده است.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان دهنده آن است که بین جنسیت و رضایت شغلی در بعد شیوه ارتقا و حقوق، رابطه معناداری وجود دارد ($P<0.05$) همچنین بین کارکنان با سطح تحصیلات مختلف در پنج جنبه شغلی تفاوت معناداری مشاهده می‌شود. کارکنان با تحصیلات بالاتر از لیسانس، از ماهیت کار و حقوق شان راضی‌تر، ولی از سرپرست، همکاران و شیوه ارتقای رضایت کمتری داشتند. بین رسته خدمتی و رضایت شغلی رابطه معناداری مشاهده گردید و بیشترین نارضایتی در زمینه پرداخت حقوق به دو گروه کارکنان "درمانی" و "بهداشتی" مربوط بود.

نتیجه گیری: با توجه به یافته‌های پژوهش، اصلاح شیوه‌های ارزشیابی، نظام پرداخت حقوق و برنامه ریزی جهت اصلاح برخی نگرش‌های نامطلوب نسبت به شغل، روابط نزدیک تر مدیران با کارکنان و توجه به نیازهای مختلف آنان و برنامه ریزی صحیح، دقیق و بلند مدت در این زمینه می‌تواند کارآمد و موثر باشد.

کلید واژه‌ها: رفتار سازمانی، رضایت شغلی، شاخص توصیف شغل

مقدمه

سازمان‌ها است. سازمان‌های مقابله با تهدیدهای محیطی و استفاده از فرصت‌های احتمالی، ناچارند ظرفیت‌ها و توأم‌مندی‌های درونی خود را بشناسند، نقاط ضعف راترمیم و نقاط قوت خود را تقویت نمایند. وضعیت کنونی مدیریت در

عصر کنونی دوره تحولات، غیر قابل پیش‌بینی است. سازمان‌ها رکن اصلی اجتماع کنونی را تشکیل می‌دهند و مدیریت مهم ترین عامل در حیات، رشد، بالندگی و یادگیری

۱- مربی و کارشناس ارشد روانشناسی، آموزشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

۲- مربی و کارشناس ارشد فیزیولوژی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

۳- پزشک و مدیریت عالی بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

۴- مربی کارشناس ارشد مدیریت آموزشی، مرکز تربیت معلم شهید باهنر بیرجند

۵- کارشناس علوم اجتماعی، اداره روابط عمومی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

کارکنان از میزان حقوق و مزایای دریافتی و شیوه ارتقاء ناراضی هستند (۱۰-۶).

نکته قابل توجه آن است که گرچه در این مطالعات به رابطه معناداری بین جنسیت و رضایت شغلی دست نیافته اند، اما در پژوهشی با عنوان رضایت شغلی در مردان و زنان، به تفاوت معناداری در این زمینه دست یافته اند. نتایج برخی از پژوهش های مذکور حاکی از وجود رابطه معناداری بین سطح تحصیلات و محل خدمت بارضایت شغلی است (۱۱).

در پژوهشی روی ۱۷۱ پرستار در کانادا به این نتیجه رسیده اند که راضی بودن از ماهیت کار و فرستاده ای ارتقا با رضایت شغلی رابطه دارد و میزان این ارتباط بین رضایت و تعهد سازمانی نسبتاً بالا است (۱۲).

نظر به اینکه شغل جزء لینفک زندگی است و با عنایت به این مسئله که بیشتر افراد نیمی از ساعات بیداری خود را در محیط کاری می گذرانند و از همه مهم تر اینکه مزایای حاصل از رضایت شغلی کارکنان سازمان به همه افراد جامعه و شهروندان می رسد لذا، انجام مطالعات مستمر ملی و منطقه ای ضروری و مهم به نظر می رسد و مطالعه حاضر در راستای این هدف و شناخت عوامل مؤثر بر رضایت یا نارضایتی شغلی بر روی کارکنان دانشگاه علوم پزشکی بیرون جندا نجام گرفته است.

روش برسی

این مطالعه، از نوع مطالعات مقطعی است. جامعه آماری، کلیه کارکنان دانشگاه علوم پزشکی بیرون جندا نبوده که از بین آنان نمونه ای به حجم ۳۲۴ نفر به صورت تصادفی انتخاب گردیده است. برای جمع آوری داده های مورد نیاز از شاخص توصیف شغل استفاده شده است. این پرسشنامه توسط ویسوکی^۱ و کروم^۲ در دانشگاه کرنل ابداع گردیده است (۱۳).

لازم به یادآوری است که این پرسشنامه، در ایران اولین بار در دانشگاه شهید چمران اهواز استاندارد شده است و ضریب پایایی و روایی آن به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۶۶ محسوب شده است (۶). این پرسشنامه، رضایت شغلی را در پنج مقیاس ماهیت کار، سرپرست، همکاران، ارتقایی و پرداخت حقوق بررسی می کند. علاوه بر این، سوالاتی در خصوص سن، جنسیت، میزان تحصیلات، رسته خدمتی، وضعیت تأهل، سابقه کار نیز

جامعه ما بیانگر عدم توازن میان پیچیدگی های روز افزون سازمان ها و ناتوانی های این سازمان ها در پیش بینی و مقابله با این تحولات و پیچیدگی هاست.

در کشورهای پیشرفته، مدیریت ها بر نیازهای اساسی کارکنان استوار است و رضایت شغلی کارکنان علاوه بر اینکه احترام به کرامت انسان ها محسوب می شود، به عنوان عاملی، در افزایش بهره وری نیز مورد توجه قرار می گیرد (۱). یک بررسی جامع از ادبیات موجود نشان می دهد که عوامل مختلفی از قبیل هماورده بودن شغل، یکسان بودن حقوق و مزایای شغلی، سیاست ارتقای عادلانه، شرایط مناسب کاری، سرپرستان و مدیران دلسوز، و دوستان و همکاران مساعد، نقش مهمی در صحنه رضایت شغلی ایفا می کنند (۲ و ۳).

تردیدی نیست که رضایت شغلی از اهمیتی ویژه برخوردار است و توجهی ویژه را طلب می کند. مدیران حداقل به سه دلیل باید به رضایت شغلی افراد و اعضای سازمان اهمیت بدهند:

- تحقیقات نشان می دهد که کارکنان راضی از سلامت بهتری برخوردارند و بیشتر عمر می کنند؛
- مدارک زیادی نشان دهنده آن است که افراد ناراضی کمتر به کار بپا می دهند و گرچه حضور فیزیکی دارند ولی دل به کار نمی دهند؛ و
- رضایت شغلی پدیده ای است که از مرز سازمان و شرکت فراتر می رود و اثرات آن در زندگی خصوصی فرد و خارج از سازمان مشاهده می شود . (۴)

فرناندز^۱ و همکاران (۱۹۹۵)، در مطالعه ای نقش رضایت شغلی و عوامل موثر در آن را در کارکنان بهداشتی یکی از نواحی مادرید بررسی کردند. نتایج نشان داد که کارکنان مراقبت های بهداشتی از حد متوسط رضایت شغلی برخوردارند و پیشنهاد شد که مدیریت و شرایط کار بر اساس نمره های ابعاد رضایت شغلی اصلاح شود.

در مطالعه ای که در یک تحقیق میدانی، روی ۹۰ پرستار در امریکا انجام گرفت، میانگین نمره این افراد در بعد ماهیت کار ۳/۴۸، سرپرست ۳/۵۹، همکاران ۳/۶۶، ارتقاء ۲/۳۵ و در بعد پرداخت حقوق ۲/۹۲ گزارش شده است (۵). نتایج مطالعات متعدد دیگری در این زمینه نشان دهنده آن است که اکثر

1- Fernandez and et al

2- Wysocki

3- Kromm

رضایت شغلی بین سه گروه تحصیلی تفاوت معناداری مشاهده می شود.

آزمون پیگیری توکی (HSD) نشان می دهد که در بعد ماهیت کار بین گروه "دیپلم" با "فوق لیسانس و پزشک" با ($P<0.05$) و بین گروه "فوق دیپلم و لیسانس" با شاغلین "فوق لیسانس و پزشک" نیز تفاوت معناداری مشاهده می شود ($P<0.05$) میانگین نمره گروه اول $\bar{X}=348$ گروه دوم $\bar{X}=350$ و گروه سوم $\bar{X}=385$ است. همان طور که مشاهده می شود افراد فوق لیسانس و پزشک به نسبت دو گروه دیگر از ماهیت کار خود رضایت بیشتری دارند. در زمینه رضایت از سرپرست یا مسئول واحد نیز آزمون پیگیری توکی (HSD) بین گروه ۱ و گروه ۲ و گروه ۳ ($P<0.05$) تفاوت معناداری نشان می دهد.

نگاهی به میانگین نمره سه گروه ($\bar{X}_1=313$ ، $\bar{X}_2=371$ و $\bar{X}_3=374$) نشان می دهد؛ افراد با سطح تحصیلات دیپلم یا پایین تر، بالاترین سطح رضایت از سرپرست یا مسئول واحد خود را دارند، حال آنکه این میزان در نزد افراد با تحصیلات بالا، کمتر است. درخصوص رضایت از نحوه ارتباط با همکاران بین گروه ۱ و ۳ تفاوت معناداری با ($P<0.05$) مشاهده می شود. مقایسه میانگین در این دو گروه ($\bar{X}_1=340$ و $\bar{X}_2=382$) نشان می دهد افراد دیپلم با سطح سواد پایین رضایت بیشتری از الگوهای ارتباطی با همکاران خود دارند.

مقایسه میانگین های گروه های تحصیلی مذکور در خصوص شیوه ارتقاء نشان دهنده آن است که بین گروه ۱ با گروه ۲ و ۳ به ترتیب با ($P<0.001$) و ($P<0.05$) تفاوت معناداری وجود دارد. مقایسه میانگین های سه گروه تحصیلی ($\bar{X}_1=251$ و $\bar{X}_2=236$ و $\bar{X}_3=311$) موید آن است که افراد با تحصیلات دیپلم بیشترین رضایت را از شیوه ارتقاء دارند و بالاترین میانگین را کسب نموده اند و پایین ترین میزان رضایت در این زمینه به افراد فوق دیپلم و لیسانس اختصاص دارد.

در زمینه پرداخت حقوق آزمون پیگیری توکی (HSD) بین گروه ۲ (افراد فوق دیپلم و لیسانس) با گروه ۳ (افراد فوق لیسانس و پزشک) تفاوت معناداری ($P<0.05$) نشان می دهد. نگاهی به میانگین گروه ها ($\bar{X}_1=268$ و $\bar{X}_2=236$ و $\bar{X}_3=217$) نشان می دهد که مترین رضایت نسبت به شیوه پرداخت حقوق را دارند گران

مدرسک تحصیلی فوق دیپلم و لیسانس نشان داده اند.

در پرسشنامه گنجانده شده است.

در پاسخگویی به سوالات پرسشنامه دو اصل "محرمانه" و "راحت" بودن، آزمودنی ها مورد توجه واقع شده است. بنابراین، افراد مورد مطالعه می توانستند بدون هیچگونه مشخصاتی پرسشنامه هارا تکمیل و به آدرس قید شده در پشت پاکت هایی که به همین منظور به آنان تحویل گردیده بود، ارسال نمایند. برای تجزیه و تحلیل داده های حاصل، از نرم افزار SPSS و روش های آمار توصیفی، مجذور کای و تحلیل واریانس استفاده شده است.

یافته ها

داده های حاصل از این مطالعه نشان می دهد که $55/3\%$ شرکت کنندگان زن و $44/7\%$ آنان مرد با میانگین سنی $35/11 \pm 8/18$ بوده اند. از نظر تحصیلات $42/4\%$ در مرحله تحصیلی دیپلم و $44/3\%$ پایین از آن قرار داشته اند، $44/3\%$ فوق دیپلم و لیسانس، $17/3\%$ فوق لیسانس یا دارای مدارک تخصصی پزشکی بوده اند.

$22/2\%$ درمانی، $13/5\%$ آموزشی فرهنگی، $18/1\%$ اداری، مالی و فنی و $46/2\%$ در حوزه بهداشت فعالیت داشته اند. از نظر سابقه خدمت، $37/3\%$ کمتر از ۵ سال، $15/8\%$ بین $5-10$ سال، $20/25\%$ بین $10-15$ سال، $10/9\%$ در فاصله $15-20$ سال، $19/4\%$ بین $20-25$ سال و $2/6\%$ دارای سابقه خدمت بیش از ۲۵ سال بوده اند.

آزمون مجذور کای بین رضایت شغلی کارکنان زن و مرد در دو بعد پرداخت حقوق و مزايا و شیوه ارتقاء تفاوت معناداری نشان می دهد ($P<0.05$) در هر دو بعد نارضایتی زنان بیش از مردان شاغل بوده است و در زمینه رواج ارتقاء $56/6\%$ زنان بیش از نارضایتی نموده اند، در حالی که این میزان در بین مردان شاغل $34/3\%$ است. در زمینه پرداخت حقوق و مزايا بین درصد در زنان $58/7\%$ و در مردان $41/3\%$ مشاهده گردید.

برای بررسی اثرات متغیر سطح تحصیلات و ابعاد رضایت شغلی از آزمون تحلیل واریانس استفاده شده است و سپس با روش پیگیری توکی (HSD) مقایسه های چندگانه بین میانگین های هر یک از گروه ها صورت گرفته است. جدول (۱) سطح رضایت شغلی کارکنان دانشگاه را بر حسب میزان تحصیلات نشان می دهد.

همان طور که در جدول مشاهده می نمایید در کلیه ابعاد

جدول ۱: مقایسه رضایت شغلی کارکنان بر حسب میزان تحصیلات

C	B	A	P.value	انحراف استاندارد \pm میانگین	تعداد	شاخصها سطح تحصیلات	\bar{x}
۰/۰۳۶	N.S*	-	۰/۰۴۱	۳/۴۸ \pm ۰/۷۹	۱۲۹	دیپلم	۵
	-	N.S		۳/۴۹ \pm ۰/۷۷	۱۴۰	فوق دیپلم	۶
	۰/۰۵۰	۰/۰۳۶		۳/۸۴ \pm ۰/۶۶	۳۴	فوق لیسانس	۷
۰/۰۰۴	N.S	-	۰/۰۰۵	۳/۷۴ \pm ۰/۹۸	۱۲۴	دیپلم	۴
	-	N.S		۳/۷۱ \pm ۰/۹۴	۱۴۰	فوق دیپلم	۵
	۰/۰۰۶	۰/۰۰۴		۳/۱۳ \pm ۰/۹۷	۳۳	فوق لیسانس	۶
۰/۰۴۴	N.S	-	۰/۰۵۲	۳/۸۲ \pm ۱/۰۴	۱۲۹	دیپلم	۴
	-	N.S		۳/۷۸ \pm ۰/۸۳	۱۴۹	فوق دیپلم	۵
	-	N.S		۳/۴ \pm ۰/۶۸	۳۴	فوق لیسانس	۶
۰/۰۲۵	۰/۰۰۰	-	۰/۰۰۰	۳/۱۱ \pm ۱/۲۶	۱۲۷	دیپلم	۴
	-	۰/۰۰۰		۲/۳۶ \pm ۱/۱۳	۱۳۹	فوق دیپلم	۵
	-	N.S		۲/۵۱ \pm ۰/۸۸	۳۳	فوق لیسانس	۶
N.S ۰/۰۲۹	N.S	-	۰/۰۳۰	۲/۳۵ \pm ۱/۰۲	۱۲۹	دیپلم	۴
	-	N.S		۲/۱۷ \pm ۰/۸۹	۱۴۷	فوق دیپلم	۵
	-	۰/۰۲۹		۲/۶۷ \pm ۱/۳۹	۳۲	فوق لیسانس	۶

* N.S :No Significant A: دیپلم B: فوق دیپلم و لیسانس C: فوق لیسانس و پزشک

جدول ۲ رضایت شغلی بر حسب رسته خدمتی کارکنان از پرداخت حقوق و مزایا متعلق به شاغلینی است که در زمینه درمانی فعالیت دارند. شاغلین بهداشت با $\bar{x}_1=۲/۲۳$ در رده بعد، و اداری - مالی و سپس آموزشی - فرهنگی در مراحل دیگر قرار می‌گیرند و به عبارت دیگر ناراضی ترین قشر در این مطالعه کادر درمانی و راضی ترین گروه شاغلین آموزشی - فرهنگی بوده‌اند.

بحث و نتیجه گیری

همان طور که در بخش یافته‌های پژوهش اشاره شد، زنان در سه جنبه شغلی یعنی ماهیت کار، شیوه ارتقاء و دریافت و میزان حقوق و مزایا به نسبت کارکنان مرد شاغل ناراضایتی بیشتری داشتند. به ویژه در دو بعد شیوه ارتقاء و دریافت حقوق و مزایا

گزارش شده است. تحلیل واریانس مربوط به دو متغیر رسته خدمتی و رضایت شغلی است. همانطور که در این جدول مشاهده می‌شود، در بعد شیوه ارتقاء و پرداخت حقوق و مزایا بین گروه‌های مختلف شغلی تفاوت معناداری با $P<0/05$ و $P<0/001$ دیده می‌شود.

آزمون پیگیری توکی (HSD) در این زمینه نشان داد که در بعد پرداخت حقوق و مزایا بین شاغلین در گروه اداری - مالی و فنی با گروه شاغل در زمینه درمانی با $P<0/05$ و بین گروه آموزشی فرهنگی با دو گروه "بهداشتی" و "درمانی" نیز با $P<0/05$ و $P<0/001$ تفاوت معناداری مشاهده می‌شود. مشاهده میانگین این گروه‌ها $\bar{x}_1=۱/۹۹$ و $\bar{x}_2=۲/۲۳$ و

جدول ۲: مقایسه رضایت شغلی بر حسب رسته خدمتی کارکنان دانشگاه

D	C	B	A	P.value	انحراف استاندارد ± میانگین	تعداد	
N.S	N.S	N.S	-	.0591	$3/44 \pm 0/74$	۵۲	ماهیت کار
							A
							B
							C
-	N.S	N.S	N.S		$3/46 \pm 0/63$	۶۴	D
N.S	N.S	-	N.S	.772	$3/73 \pm 0/91$	۴۹	سرپرست
							A
							B
							C
-	N.S	N.S	N.S		$3/7 \pm 1/11$	۶۲	D
N.S	N.S	-	N.S	.628	$3/84 \pm 0/94$	۵۱	همکاران
							A
							B
							C
-	N.S	N.S	N.S		$3/89 \pm 0/84$	۶۷	D
N.S	N.S	-	N.S	.051	$2/94 \pm 1/09$	۴۹	شیوه ارتقاء
							A
							B
							C
-	N.S	N.S	N.S		$2/73 \pm 1/32$	۱۳۲	D
-	-	-	-	.023	$2/35 \pm 0/97$	۶۳	حقوق و مزایا
							A
							B
							C
-	N.S	-	N.S		$2/51 \pm 0/85$	۵۲	D
-	-	-	N.S		$2/72 \pm 1/23$	۳۹	
N.S	-	-	N.S		$2/22 \pm 1/02$	۱۳۵	
-	N.S	-	N.S		$1/99 \pm 0/91$	۶۶	

B: کارکنان شاغل در بخش آموزشی، فرهنگی

A: کارکنان شاغل در بخش اداری - مالی

D: کارکنان شاغل در حوزه درمان

C: کارکنان شاغل در بخش بهداشت

به همین دلیل این گروه رضایت بیشتری از ماهیت کار و پرداخت حقوق و مزايا داردند.

نکته مهمی که در یافته های پژوهش باید مورد بحث قرار گیرد آن است که چرا این گروه به نسبت دو گروه دیگر از مسئول یا سرپرست واحد یا همکاران خود نارضایتی بیشتر ابراز نموده اند. در این خصوص می توان گفت دارندگان مدارک تحصیلی بالاتر در اکثر مواقع اهداف، موضع و عدم برنامه ریزی صحیح را بیشتر می بینند و تجزیه و تحلیل می نمایند. بنابراین، آنچه را که برای یک فرد با تحصیلات پایین ممکن است مطلوب جلوه نماید، برای یک فرد تحصیلکرده نه تنها ممکن است نامطلوب بلکه حرکتی دور از هدف یا اهداف سازمانی باشد. از طرف دیگر، سطح انتظارات این گروه از مسئولان و سرپرستان بیش از سایر گروه هاست که به نحوی می تواند مولد نارضایتی شود. در زمینه نارضایتی این گروه نسبت به ارتباط با همکاران، به دو دلیل می توان اشاره کرد، که یکی درون و دیگری برون سازمانی است. آنچه به مسائل درون سازمانی بر می گردد، آن است که برخلاف کارکنان رده های پایین تر، این گروه ممکن است مسئولیت بیشتری بر عهده داشته باشند و وقت کمتری صرف گفتگو با همکاران بنمایند و در نتیجه از این گونه روابط لذت کمتر و رضایت پایین تری به دست آورند. نکته دوم که به مسائل برون سازمانی بر می گردد و بتبه به مسائل فرهنگی جامعه نیز مرتبط است، آن است که روابط خانوادگی را که ناشی از مجاورت های شغلی و ملزومات کاری است در این گروه به نسبت افراد با تحصیلات پایین کمتر مشاهده می نماییم. توجه به رسته خدمتی و رضایت شغلی نشان داد که ناراضی ترین گروه، افراد شاغل در بخش درمان و سپس بهداشت هستند و راضی ترین گروه نیز شاغلین در بخش آموزشی فرهنگی هستند. نتایج حاصل، بیافته های پژوهش شفاییان (۱۳۷۵) و سلیمی (۱۳۷۵)، شادپور و جمشید بیگی (۱۳۷۶) همخوانی دارد. نارضایتی از پرداخت و میزان حقوق و مزايا در پژوهش های مذکور در بین گروه های درمانی و بهداشتی گزارش گردیده است. همچنین نتایج این پژوهش با نتایج تحقیقی که مقیمی (۱۳۷۷) و نوب (۱۹۹۵) اشاره نموده اند، مطابقت دارد. یکی از نکات قابل بحث در زمینه

تفاوت معناداری بین دو گروه وجود داشت. آنچه مشخص است اشاره به این نکته است که یافته های پژوهش حاضر با نتایج حاصل از یافته های پژوهش زاهدی و همکاران (۱۳۷۸)، کلالتری (۱۳۷۰) همخوانی ندارد. محققان مذکور در پژوهش های خود به این نتیجه رسیده اند که بین جنسیت و رضایت شغلی رابطه معناداری وجود ندارد. با این وجود، نتایج این مطالعه، با نتایج پژوهش سرینی (۱۹۹۷) از دانشگاه ایالتی بال تطابق دارد. وی در مطالعه خود به تفاوت معناداری از بین رضایت شغلی زنان و مردان دست یافته است.

وجود تفاوت معنادار در زمینه شیوه ارتقا و پرداخت حقوق دو مقوله منفک از هم نیستند. معمولاً آنان که در ارزشیابی نمرات بالاتر و درصد بیشتری کسب نمایند در ارتقا شغلی و اخذ درآمد بالاتر موفق تر خواهند بود. بنابراین، ارزشیابی که همواره بانوعی قضاوت ارزشی همراه است، سبب حساسیت بیشتر زنان و مقایسه بین خود با دیگر همکاران می شود و در نتیجه، چنین مقایسه هایی می تواند به موج نارضایتی در آنان دامن بزند.

بین کارکنان با سطح تحصیلات مختلف و رضایت شغلی آنان در ابعاد پنجگانه ماهیت کار، سرپرست، همکاران ارتقاء و پرداخت حقوق تفاوت معناداری مشاهده می شود. نتایج حاصل از این پژوهش بیافته های پژوهش زاهدی و همکاران (۱۳۷۸) همخوانی دارد. نکته جالب توجه آن است که افراد با سطح تحصیلات فوق لیسانس و پزشک در زمینه ماهیت کار، حقوق و مزايا رضایت بالاتری دارند، حال آنکه در بعد رضایت از مسئول واحد یا سرپرست و ارتباط با همکاران کمترین رضایت را دارند. در بعد شیوه ارتقاء ناراضی ترین گروه افراد با مدرک فوق دپلم و لیسانس هستند و راضی ترین قشر نیز کارمندان با تحصیلات دپلم و یا پایین تر می باشند.

در اینجا اشاره به این نکته ضروری است که شغل جزء لا ینک زندگی است و همانطور که قبل این گردید با رفع نیازهای زیستی، روانی اجتماعی افراد ارتباط مستقیم دارد. بنابراین افراد با مدرک تحصیلی بالا در مشاغلی خدمت می کنند که اولاً از لحاظ اجتماعی پایگاه ثبت تری ایجاد می کند و منزلت برتری را برای آنان به ارمغان می آورد و ثانیاً در رفع نیازهای مادی کمک مؤثر تر و شایسته تری به فرد می نماید.

منزل یادور بودن بسیاری از نیروهای بهداشتی از شهر و حضور در رستاهای فاقد امکانات و تسهیلات ممکن است چنین تصوری را ایجاد کند که آنان به نسبت کسانی که در یک شیفت کاری ثابت کار می کنند و یا در مرکز شهر حضور دارند و از امکانات و خدمات بیشتری برخوردارند، استحقاق بیشتری دارند ولی عملکردهای آنان توجه می شود و چنین مسائلی به افزایش نگرانی یا نارضایتی آنان منجر شود.

حقوق و مزايا و تفاوتی که بین گروههای مختلف شغلی وجود دارد این است که عموماً کادر درمانی معتقدند که بیشتر مدت حضور خود را به انجام کار مفید، سخت و پر مسئولیت می پردازنند و در مقایسه با شاغلین در برخی از مجموعه های اداری خود را ذی حق ترمی شمارند. اما از نظر قانونی از حقوق و مزايا یکسانی بهره می گیرند. حضور بسیاری از نیروهای درمانی در شیفت های سیار و بویژه فقدان حضور شبانه در

فهرست منابع

- لوتانز، فرد. مدیریت رفتار سازمانی. ترجمه غلامعلی سرمهد. جلد اوّل. انتشارات بانک مرکزی جمهوری اسلامی. ۱۳۷۳.
 - Locke E A. (1976). "The Nature and Causes of Job Satisfaction" in M.D. Dunntte(ed). Handbook of Industrial and Organization Psychology. Chicago: Rand McNally. p 1319-28.
 - Price J L. Mueller C. W. (1986). Handbook of organizational measurement. Marshfield: Pitman publishing). p 223-27.
 - استی芬، پی رایبنز. مدیریت رفتار سازمانی. ترجمه علی پارساپیان و سید محمد اعرابی. جلد اوّل. موسسه مطالعات و پژوهش های بازرگانی. ۱۳۷۴.
 - مقیمی، سید محمد. سازمان و مدیریت رویکردی پژوهشی. چاپ اوّل. نشر ترمه. ۱۳۷۷.
 - زاده‌ی، محمدرضا و همکاران. بررسی رضایت شغلی کارکنان بهداشتی در استان چهارمحال بختیاری در سال ۱۳۷۷. ۷۸ فصلنامه دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد. ۱۳۷۹(۱): ۲۷-۳۳.
 - کلانتری، زهرا. بررسی میزان رضایت شغلی بهورزان زن و مرد خانه‌های بهداشت رستاهای تحت پوشش شبکه بهداشتی درمانی استان زنجان. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه علوم پزشکی ایران. ۱۳۷۰.
 - شفائیان، منصوره. بررسی ارتباط رضایت شغلی با نحوه عملکرد پرسنل
- ۱۳۷۵-۱۳۷۶/۱۹۹۴/۱۰/۸۴

Influential Factors on the Employee Job Satisfaction at Birjand University Of Medical Sciences

Reza Dastjerdi¹ / Mohsen Foadadini(M.s)² / S. Mortaza Vejdani (M.D)³ / Iraj MehdiZadeh (M.s)⁴ / Fatemeh Rahimi(B.s)⁵

Abstract

Introduction: In any organization, manpower is the most important element in the improvement and development of that organization and the main factor in achieving the predicted objectives. Job satisfaction not only plays a significant role in achieving organizational objectives it also plays a significant part in the health of individuals as well as the society, thus the influencing factors must be examined by the administrators to correct the pitfalls and reinforce the strengths through careful recognition of opportunities and threats. The objective of the present study aimed to reach that end.

Methods: The present study is a descriptive - analytical type performed on 324 randomly selected personnel of Birjand University of Medical Sciences. Job description index was used as the instrument for collecting. Data were Analyzed by Analysis of variance (ANOVA) and k2 using SPSS software.

Findings: The findings indicate that; there is a significant relationship between gender, and job satisfaction regarding promotion system and salary ($P<0.05$). There was also a significant relationship between the personnel with different educational backgrounds in five job types. Personnel with degrees higher than bachelor were more satisfied with their jobs and salaries. These people, however, showed less satisfaction with their supervisors, colleagues, and the promotion system. A meaningful relationship was also observed between employee rank and job satisfaction the most dissatisfied groups regarding salary payments were health care treatment groups.

Results: Taking into consideration the results of the study indicate that several modification must take place in order to see changes in the attitude of employees towards job satisfaction they include: Reform in the evaluation system, salary system, plans and strategies to correct negative attitude to Jobs, closer boss employee relations and finally long term precise planning can be used as an efficient instrument.

Key words: *Organizational Behavior, Job Satisfaction, Job Descriptive Index.*